

Največji slovenski dnevnik
v Združenih državah
Velja za vse leto . . . \$6.00
Za pol leta . . . \$3.00
Za New York celo leto . \$7.00
Za inozemstvo celo leto \$7.00

GLAS NARODA

List slovenskih delavcev v Ameriki.

The largest Slovenian Daily in
the United States.
Issued every day except Sundays
and legal Holidays.
75,000 Readers.

TELEFON: CHelsea 3-1242

Entered as Second Class Matter September 21, 1903, at the Post Office at New York, N. Y., under Act of Congress of March 3, 1879.

TELEFON: CHelsea 3-1242

No. 128. — Štev. 128.

NEW YORK, WEDNESDAY, JUNE 2, 1937—SREDA, 2. JUNIJA 1937

Volume XLV.—Letnik XLV.

GOVERNER HORNER POSREDUJE V JEKLARSKI STAVKI

PET STAVKARJEV UBITIH V IZGREDIH V SOUTH CHICAGO

105 oseb je bilo ranjenih. — Unija bo dvignila tožbo proti policistom. — Homer Martin bo zopet pričel kampanjo za organiziranje Fordovih delavcev.

CHICAGO, Ill., 1. junija. — Medtem ko je governor Horner sklical konferenco delavskih voditeljev in uradnikov Republic Steel Corporation, pred čije tovarno v South Chicago je prišlo v nedeljo do velikega spopada med stavkarji in policijo in je bilo ubitih 5 stavkarjev in ranjenih 105 oseb, se je iz Indiana Harbor, Ind., pomikal sprevoz 4000 ljudi proti East Chicago, Ind. V sprevodu so nosili napis: "V spomin na naše junake, ki so na stavkarski straži padli pred Republic Steel".

Governor je rekel, da je prepričan, da bo sedaj stavka, ki se je pričela v sredo, potekla mirno.

Voditlji stavke dolže policijo, da je oddala prvi strel na stavkarsko stražo in krajevni načelnik odbora za organizacijo jeklarskih delavcev Van A. Bittner je na zborovanju stavkarjev rekel:

"Kadar bomo nabrali dovolj dokazov, bomo policijske, ki so krivi, tožili pod obdolžbo umora po prvem redu. Kako more policija zatrjevati, da smo zasledovali nasilne namen, ko smo, oboroženi samo z ameriško zastavo, odšli pred tovarno Republic Steel?"

Na mestu so bili ubiti štirje stavkarji, pozneje pa je v bolnišnici podlegel ranam še eden.

Polijski načelnik Prendergast je sporočil, da sta izmed do sedaj izprašanih 40 policistov samo dva priznala, da sta se tekom izgrediv poslužila svojih revolverjev. Krajevne, državne in zvezne oblasti nadaljujejo s preiskavo. Naslednjega dne je stavka mirno potekla.

Do sedaj stavka v Chicagu in okolici okoli 77 ti-soč jeklarskih delavcev.

Republic Steel s 1300 stavkokazi še deloma vzdržuje obrat. Stavkarji zahtevajo unijo delavcev v vseh tovarnah po Wagnerjevi postavi.

YOUNGSTOWN, Ohio, 1. junija. — Parade spominskega dne so prekinile dogodke na 500 milj dolgi stavkarski fronti, ki seže od Youngstowna pa do Buffala. Samo v Mahoning dolini, kjer je na stavki 32,000 delavcev, so bile stavkarske straže pred tovarni Republic Steel in Youngstown Sheet & Tube Company.

Kjer so v tovarnah nastanjeni stavkokazi, jim družba dovaža živež z aeroplani.

V okolici Canton in Massillon, Ohio, Republic Steel tovarne deloma obratujejo s stavkokazi. Voditelj stavke v Youngstown, John Mayo se bo v kratkem sestal z zastopniki unije železničarjev, katere bo skušal pridobiti, da ne bodo hoteli voziti živeža v tovarne, v katerih delavci stavkajo.

DETROIT, Mich., 1. junija. — Predsednik unije avtomobilskih delavcev, Homer Martin, ki vodi stavko pri Ford Motor Company, se bo jutri z aeroplanom odpeljal v Washington, da se posvetuje glede stavke z Johnom L. Lewisom. Ko se bo zopet vrnil v Detroit, tedaj bo takoj pričel z agitacijo pred Fordovimi tovarni. Organizatorji bodo med Fordove delavce zopet delili pozive, da se pridružijo uniji. Prvi tak poskus je dovedel do resnih izgrediv, med katerimi je bil ranjen tudi voditelj stavke Richard Frankenstein.

Najvišje sodišče gre na počitnice

KONGRES ČAKA NA POSLANICO

Predsednik Roosevelt je sklical poslanico na kongres. — V njej bo predlagal strožje postavke za dohodninski davek.

WASHINGTON, D. C., 1. junija. — Predsednik Roosevelt je že sklical svojo poslanico na kongres, ki bo pričela nove "zobe" za davčne postavke.

Predsednik je že prejšnji teden naznanil obsežni namen svojega načrta, po katerem naj bi kongres zamašil vrzeli, skozi katere so se mogli splaziti bogataši, da so se izognili plačevanju dohodninskih davka in s tem prikrajšali zvezno blagajno za približno 400,000,000 dolarjev.

Obenem pa je tudi predsednik pripravil poslanico glede kontrole poplavi in jo bo že mogoče jutri poslal kongresu.

Zvezni zakladničar Morgenthau je po skrbni preiskavi sporočil predsedniku, da se je mnogo bogatašev izognilo plačevanju dohodninskega davka, nakar je predsednik naglo prišel pripravljati svojo poslanico, s katero bo dal kongresu svoje nasvete, kako bi bilo mogoče s potrebnimi postavkami prisiliti bogataše, da plačajo dohodninski davek.

Kongresni voditelji pravijo, da bodo naglo pričeli s preiskavami.

Zvezni zakladniški departament je že tudi pričel preiskave proti raznim odličnim osebam, kot so: Charles Chaplin, Max Schmeling, Pierre S. Du Pont, Bing Crosby in A. P. Gannini.

SELASSIEV SIN JE ZAVRNIL KRONO

Mussolini mu je ponudil visoko podkupnino. — Princ Asfan Wosen noče priseči zvestobe italijanskemu kralju.

JERUZALEM, Palestina, 31. maja. — Prestolonaslednik princ Asfan Wosen, sin bivšega abesinskega cesarja Haile Selassiea, zatrjuje, da mu je italijanska vlada ponudila visoko podkupnino, ako se vrne v Addis Ababo kot "marionetni kralj" pod italijansko nadvlado.

Princ, ki je star 26 let in ki živi v izgnanstvu v Jeruzalemu, je časnikarskemu poročevalcu rekel, da mu je bila ponudena podkupnina, ako pri-

JAPONSKI KABINET ODSTOPI

Hajaši se ni mogel sporazumeti s strankami. Njegov naslednik bo mogoče Koki Hirota.

TOKIO, Japonska, 1. junija. — Ministrski predsednik Senjuro Hajaši je cesarju Hirohito naznanil svoj odstop in odstop svojega kabineta. Odstop je prišel popolnoma nepričakovano.

General Hajaši je sklical svojo svojega kabineta, kateremu je razložil svojo namero in kabinet je soglasno sklenil, da odstopi. Temu sklepu niti ni oporekal vojni minister general Sugijama.

Hajaši je kabinetu povedal, da odstopi zaradi tega, ker spor z gotovimi strankami v parlamentu škoduje narodnemu edinstvu.

Hajašijev padec je posledica dvojne zmote v njegovem mišljenju. Prvič je prisilil volitve, v katerih volilci niso imeli nikakega povoda, da bi podpirali vlado; drugič pa ni smatral za vredno, da bi se po volitvah sporazumel s strankami.

Svoj položaj ni mogel rešiti s tem, da bi bil dal nekatera ministrska mesta voditeljem strank ter sestavil nov narodni kabinet. Ker tega ni storil, se je pričela politična kampanja, v kateri je bil slikan kot poglavitna zapreko za narodno edinstvo.

Dve največji politični stranki ste pričeli veliko kampanjo proti Hajašijevemu kabinetu in ste bili pripravljeni v parlamentu izreči ministrskemu predsedniku nezaupnico.

Hajašijev kabinet bo posloval, dokler ni sestavljen nov kabinet.

Med najresnejšimi kandidati je princ Fumimaro Konoje, ki je najmožnejši med mladimi državniki in katerega tudi podpira zadnji "starejši državnik", princ Kimoči Sai-onji, ki je predsednik gospodarske zbornice. Prav mogoče pa je tudi, da bo zopet postal ministrski predsednik sedanji vnanji minister Koki Hirota.

seže zvestobo "cesarju Viktorju Emanuelu".

Asfan Wosen pa je zavrnil ponudbo ter rekel:

"Nikdar ne bom sprejel nobene podkupnine, da bi dobil krono, ki je last mojega očeta."

RIM, Italija, 31. maja. — Poluradni krogi zanikujejo trditve bivšega abesinskega prestolonaslednika princa Asfan Wosena, da mu je italijanska vlada ponudila visoko podkupnino, ako bi se vrnil v Addis Ababo.

STRAHOTE PRI STRELJANJU NA ALMERIJO

Prebivalstvo je zbežalo proti severu. — Ljudje so se skrivali pred nemškimi bombami po vrtlinih.

ALMERIA, Španska, 1. junija. — Dolge vrste beguncev, boječ se, da bi nemške bojne ladje zopet bombardirale Almerijo, so zbežali iz porušene mesta proti severu.

Tako velik je bil njihov strah, da so ponoči prebili po vrtlinih na višinah, ki se dvigajo iz Sredozemskega morja.

Na mesto, ki šteje 45,000 prebivalcev in kjer se nabaja mnogo beguncev iz Malage, so oddale nemške bojne ladje 300 strelcev, ki so po uradnem poročilu ubili 20 oseb, pa še vedno privlečejo izpod razvalin vedno nove žrtve. 100 oseb je bilo težko ranjenih, 50 pa lahko. Associated Press poroča, da je bombardiranje zahtevalo okoli 200 žrtev.

Bombardiranje je odrezalo dobavo elektrike, plina in vode.

V mestu ni niti ena hiša ostala nepoškodovana. 49 hiš je bilo popolnoma porušeni in 100 jih sploh ne bo mogoče več popraviti. Governor Morton je časnikarskim poročevalcem povedal, da so se šrapneli razpikali nad mestom, medtem ko so ljudje begali v strahu po ulicah, iskaje zavetja.

Katedrala nasproti governorjeve palače je bila zadeta in ravno tako cerkev sv. Bastjana. Zadeta je bila tudi bolnišnica Rdečega križa. Na njenem mestu so razvaline, raztresena zdravila in človeška trupla.

Bombardiranje se je pričelo v nedeljo ob 6 zjutraj in je trajalo eno uro in četrť. V mesto je padlo 300 izstrelkov kalibra 20 in 30.

DOBRA LETINA NA ROOSEVELTOVI FARMI

WARM SPRINGS, Ga., 31. maja. — "Farmer" Franklin D. Roosevelt, more letos pričakovati dobro letino na svoji farmi na Pine Mountain.

Oskrbnik predsednikove 2250 akrov obsegujoče farme, Otis Moore, napoveduje letošnjo dobro letino na podlagi svoje večletne izkušnje v državi Georgia.

"Pričakovati moremo dobre letine za vsak pridelek," je rekel Moore. "Oves in koruza sta dobra in kot izgleda vinograd, bomo imeli letošnjo jesen mnogo grozdja."

Vreme letošnjo pomlad je

PRI PRIHODNJEM ZASEDANJU BO LIBERALNO SODIŠČE

WASHINGTON, D. C., 1. junija. — Starokopitno najvišje sodišče "konja in voza" bo danes šlo na "pašnik". Današnja popoldanska seja bo zadnja za devet "starih mož", ki so bili skupaj vpreženi pet zgodovinskih let. Najmanj eden, mogoče več jih bo manjkalo, ko se najvišje sodišče zopet sestane v oktobru.

Član najvišjega sodišča, 78 let stari Willis Van Devanter je pred dvema tednoma naznanil svoj odstop. Njegovemu zgledu bo mogoče sledilo še nekaj drugih ravno tako častljivih tovarišev.

Če gredo še drugi, ali pa ne, najvišje sodišče, ki se sestane v oktobru, bo sodišče stoletja strojev. Na Van Devanterjevo mesto bo predsednik Roosevelt imenoval liberalnega sodnika.

Pri vsem ta pa predsednik še vedno vstraja pri svoji zahtevi, da kongres sprejme postavko za reformo pravosodja. Če bo kongres sprejel njegov predlog, bo imel predsednik pravico imenovati še pet novih članov najvišjega sodišča.

Njegov predlog v sedanji obliki mogoče ne bo sprejet, toda voditelji v kongresu so mnogi, da bo sprejeta postavka, po kateri bo mogel predsednik imenovati saj dva dodatna člana v najvišje sodišče. Pa četudi bo predsednikov predlog zavrnjen, najvišje sodišče ne bo nikdar več tako nazadnjaško, kot je bilo do sedaj.

Samo pretnja, da bo brizgana nova kri v okorele žile najvišjega sodišča, je izpremenila delovanje možganov. Ob koncu sedanjega zasedanja je najvišje sodišče razsodilo v 10 naprednih postavah, ali pa zavrglo nazadnjaške postavke.

Najvišje sodišče je od oktobra v mnogem oziru premenilo svoje mišljenje. In vzelo bo mogoče desetletja, predno bodo mogli nazadnjaki izbrisati kak liberalizem, ki je bil vpisan zadnjih osem mesecev v ustavo.

Predsednik najvišjega sodišča Charles E. Hughes, je prvi premenil mišljenje in se mu je še tudi posrečilo pridobiti na svojo stran sodnika Owena J. Roberts in sta z neomahljivo liberalnimi sodniki, kot so Louis D. Brandies, Harlan F. Stone in Benjamin N. Cardozo dosegli novo večino petih.

Stara večina v najvišjem sodišču je zavrgla najvažnejše moderne postavke, kot so NRA, AAA in Guffeyeva postava.

bilo zelo dobro: ne preveč, ne premalo dežja.

Predsednikova farma se razteza čez polčetrto kvadratno miljo po Pine Mountains, toda je obdelanih samo 150 akrov. Ostali del tvorijo pašniki in gozdovi.

MUSSOLINI IN HITLER POSVARJENA

Anglija in Francija sta posvarili Nemčijo in Italijo. — Italjani groze z vpadom na Španko.

PARIZ, Francija, 1. junija. — Francija in Anglija sta Italiji in Nemčiji sporočili, da bo nadaljna "direktna akcija" v španski državljanski vojni imela nevarne posledice za celotno Evropo.

Vsled bombardiranja nemških bojnih ladij Almerije bi mogel strel, katerega bi oddal kak razdražljiv mornariški častnik, povzročiti vojno, za katero se oborožujejo vse kontinentalne države.

Obenem pa je tudi angleška vlada poslala protest španski vladi proti bombardiranju angleške križarke Hardy 26. maja v Palmi na Majorki, ko je bila križarka skoraj zadeta.

Ta slučaj je bil podoben slučaju nem. boj. ladje Deutschland, ki pa je bila zadeta in trdi španska vlada, da je prva streljala na republikanske aeroplane.

V Sredozemsko morje je bilo poslanih nekaj nemških bojnih ladij, da ojačajo tamošnjo mornarico. Druge ladje pa nalagajo municijo.

Vse ladje imajo povelje, da streljajo na španske bojne ladje in aeroplane, ako bi bili nevarni bojnim ladjam.

RIM, Italija, 1. junija. — List "Il Piccolo", ki je popoldanska izdaja uradnega lista "Giornale d'Italia", pravi, da bo mogoče morala Italija poslati na Španko svojo vojsko, da uniči komuniste, ako republikanska vlada ne odstrani vpliva "neodgovornih tujih elementov".

Ker navadno urednik Gayda eznanja Mussolinijevo mišljenje, je iz tega članka mogoče soditi, da bo Italija poslala na Španko svojo vojsko, ki se bo borila pod italijansko zastavo.

Italijanska vlada je ponovila svoje zgotovilo, da je v popolnem sporazumu z Nemčijo in da odobruje, da so nemške bojne ladje bombardirale Almerijo v povračilo za bombardiranje nemške bojne ladje Deutschland.

KRATKA DNEVNA ZGODBA

KI-KO:

LOKALNA POSTAJA

Presneto bodi! — vse polno jih je, in še več, se zdi, jih bo, teh majhnih, lokalnih postaj v našem železniškem prometu, kajti nedavno sem bral, da so izročili za javno uporabo novo progno od Kurje vasi do Gramozne jame.

Lokalna postaja — čudna reč. Kaj vsega ne doživijo na nji, ob nji in pri nji! Primeri se ti, popotniku, ki prideš v kraj, da si ogledaš domačo znamenitost, da na povratku zamudiš vlak, pa si prisiljen, če ne moreš naprej per pedes apostolorum, da čakaš in delaš pokoro na lokalni postaji do prihodnjega vlaka. Poreče morda kdo, da na takšni lokalni postaji ni tragedij. Morda jih ni. Ampak dram, tistih vsakdanjih, majhnih, na oko netelnih, v resnici pa življensko trpkih dram se odigra največ na tako zvanih lokalnih postajah.

Šimen Smrtnik, uboga para z odmerjenim stroškovnikom za potovanje, je postal žrtev takšne lokalne postaje. Žrtev pravim. Zakaj njegov namen ni bil, obiti na potovanje, in sicer obiti za osem delih ur. Peljal se je, da bi videl največjo krajevno znamenitost. In ogledoval in proučeval jo je tako temeljito in zbrano, da mu je ušel najprej avtobus, nato pa še vlak. Proti lokalni postaji je moral brustiti, peš. Že je mislil, da bo ukanil železno kačo, kajti samo še kilometer pota je bil pred njim, vlaka pa še od nikoder. V desetih minutah, si je dejal, bom odrešen. Toda Bog je ustvaril svet zaradi nasprotij in vicanja. Že je bil Šimen Smrtnik pod mostičem, čez katerega prihrumi vlak na kolodvor, ko je našel njim, dve sto korakov pred ciljem, zažvižgal hlapec in mu zagrenil življenje za celih osem ur. Vlak se je ustavil, čakal, kakor bi hotel pomagati Smrtniku, dolgo, prav dolgo — toda ne dovolj dolgo, da bi Šimen prisopihal na postajo; pred nosom mu je vnovič zažvižgal in jo odkuril brez njega naprej. In tu se začnejo poglavje, ki je dalo naslov temu listku.

Na lokalni postaji je bila voda. Šimen Smrtnik je v navelu svete jeze zavijtel kolo z vso srditostjo. V širokem raztrganem rokavu je bruhalo vodo iz odprtine. Napiti se ni mogel, pač pa se je obrizgal po hlačah od gležnjev do pasu. S krepko kletvico je izpustil ro-

čaj, napravil pet, deset korakov proti izhodu in se ozrl proti vasi, ki je ležala ob dolgi prašni cesti med njivami. Na postaji je bila tudi nekakšna resetavracija, toda njo si je hotel prihraniti za pozneje. Do noči je bilo še daleč. Vlak je odhajal šele proti polnoči, zdaj pa je bilo komaj štiri popoldne. Da bi laglje ubil osem ur, ki so široko zehale pred njim, se je napotil proti vasi. Nikjer živje duše, niti psa in kokoši ne. Kmetje so delali na polju. Tam nekje zadaj je hresčala vaska žaga kakor da ima tudi ona suho grlo. Satan, je pomislil Smrtnik, ali so ljudje vsi pomrli ali se samo skrivajo? Prehodil je pot skozi vso vas, čisto na koncu naselja je našel zatočišče z napisom "Gostilna."

Do vhoda je držalo pet ali šest kamenitih stopnic, na levo in desno sta bila v hiši dva prostora za goste; eden neznansko zanemarjen in umazan, s prevrnjenimi stoli in klopi — očitno za kmete. Druga soba je bila po pojnih. Šimena Smrtnika tudi zelo umazana, toda je veljala za boljšo. Imela je tri pogrnjene mize. Za vsako so stali štirje korenjaški stoli, v kotu pa je bil pljuvalnik in v njem so se v žaganju komale umbe.

Prišla je ženska. Smrtnik ni mogel takoj razbrati, če je dekla, ali gospodinja, ali pa vse trije v enem — in ga je vprašala, kaj hoče. Smrtnik si je zaželel sodavice, kajti vode si v tej nesugi ni upal piti, boječ se okuženja z legarjem.

"Sode imamo, gospod, sodavice pa ne," je dobil v odgovor. Toda Smrtniku se je zdelo nemogoče, da ne bi imeli sodavice. Vprašal je torej po sifonu.

"Sifon pa imamo, sifon," je dejala ženska in prinesla steklenico pišave ter zraven dva decilitra vina kar v veliki čaši za tri deci. Položila je vse skupaj pred gosta na mizo in odšla, kakor da ji ni mar doleca. Smrtnik je razvezal nahrbtnik. Od obeda mu je bila še skorjica kruha, nekaj slanice in kosček sira. Hotel je že ta ostanek vreči stran, ko si je ogledal krajevno znamenitost, toda naključno se je, da tega ni storil v mislih na domačo muco. A ta muca je bil zdaj sam, kajti ostanki so mu dišali bolj nego tečna pečenka s solato in pridatki na domači mizi. Jed ga je še bolj nžejala in

sklenil je, da bo pil. Napis na steklenici za sodavico, ga je preveril, da izdeluje sifon lekarnar. Toda njegova obrt te stroke je bila v toliko pomankljiva, da voda ni pritekla na prvi pritisk petelina ob vratu. Smrtnik je krepko pretresel vsebino in z muko iztisnil nekaj kapelj v čašo.

Pri plačevanju je spoznal, da ni sodavica samo lekarniškega izvora, ampak ima tudi lekarniško ceno. Plačal je zanj dvakrat več nego doma. Zato se je hotel odškodovati v gostilni s tem, da je prosil gospodinjico, ki jo je iztaknil nekje na dvorišču, za ščet za obleko in čevlje. Prinesla mu jo je s pripombo, da rabi ta tukaj ena in ista ščet za obleko in čevlje.

Tako se je Šimen Smrtnik dve uri potem, ko je stopil čez gostilniški prag, zopet poslovil od gostiše in se napotil nazaj proti lokalni postaji. Nič več ni bil bolesto dirjen zaradi zamujenega vlaka, umazane gostilne in drage sodavice. Postal je fatalist, sklenil je, da ne bo več plaval proti toku.

Ubral je kar čez njive in travnike. Decad se je razposajeno režala za njim, neki smrkačev mu je celo pokazal jezik. Drugi, osrčeni po njegovem zgledu, so zagnali vrišč in vpitje. Utihihi so šele videči, da se ne zmeni zanje.

Postaja je bila obupno samotna. Načelnik, ki je po Smrtnikovi sodbi čutil to ubijajočo samoto, se je zdaj udejstvoval kot zamljemerec. Držal je v rokah dolg trak in dajal železniškim delavcem navodila, kako naj zabijajo v zemljo kole, da bo imela lokalna postaja slikovitejšo lice.

V čakalnici se je Smrtnik seznanil z dvema fantičema, ki sta bila očitno študenta. Tudi onadva sta zamudila popoldanski vlak in sta zdaj preganjala čas s sestavljanjem križaljke. Vmes sta zbijala šale, kje bosta prenočevala, če zamudita še polpočno garnituro. Proti osmim zvečer so kanili na lokalno postajo trije vojaški obvezniki z lesenimi kovčgi. Eden ga je že imel pod kapo in se je živahno vedel, ostala dva je maličilo otožje. Smrtnik je presodil, da gresta prvič z doma v širni svet jugoslovanske očetnjave. Ni se mu dalo poslušati njih pomenkov, položil si je nahrbtnik pod glavo in je zadrževal.

Jed ga je še bolj nžejala in Sanjalo se mu je, da hodi po

Prepovedani vzori . . .

Ozadje afere sovjetskega maršala Tuhačevskega, ki se ga nedavno odstavili kot vrhovnega poveljnika rdeče armade in ga premestili v majhno, oddaljeno garnizijo, še vedno ni pojasnjeno. Diktature nimajo navade, da bi javnost obveščale o vzrokih osebnih sprememb na visokih državnih mestih. Le počasi prihaja resnica na dan.

O Tuhačevskem pripoveduje Pierre Fervacque, ki je bil z njim med svetovno vojno ujetnik v nemški tdnjavi luglostadt, da je bil tedaj še mladi carski poročnik navlačen ruski nacionalist. Izvira iz stare plemenitaške rodbine in se je navduševal za Petra Velikega, Katarino II. in Napoleona. Ni dvoma, da maršalova častihlepnost z visokim vojaškim činom, ki ga je dosegel v boljševiski armadi, še ni bila zadovoljna. Gotovo je hotel v Rusiji imeti še politično ulogo, posebno ker se med ostalimi boljševiskimi dostojanstveniki, ki so izšli skoraj zama iz "nižjih" slojev, ni mogel počutiti prav ugodno.

Po drugi strani pa ni mogel igrati nobene politične vloge ker kot pokleni častnik in aristokrat ni imel možnosti, da bi potegnil mase za seboj. Arota-cija nekoga njegovega adjutanta pod pretvezo, da se je bil udeležil neke zarote proti sedanjim vladi, je končno odločila. Odstranili so Tuhačevskega ker so ga smatrali za nevarnega, a seveda razlagajo afero tako, da obstoje v Sovjetski uniji slej kakor prej velike napetosti.

pljuskačjem vele mestu, kjer vozi vsake tri minute podzemski železnica na vse strani. Čakati ni treba. Vozovnico si nabaviš v avtomatu, kamor vržeš novce. Koj nato sedeš v drveči voz, nekaj časa se pelješ pod zemljo, nato pa izstopiš in zunaj na pločniku, te oblije morje luči, da v omami kar pozabiš, kam si bil namenjen.

Ko bi te sanje trajale vsaj do polnoči, je vzdihnil Smrtnik, ko se je zdramil čez četrt ure. A tudi za teh petnajst minut je bil hvaležen usodi, saj je pokazala nasprotje življenja na lokalni postaji.

Ker v čakalnici niso prižgali luči, je odšel v kolodvorsko resetavracijo. Naročil je belo kavo, toda moral je čakati. Kmetje namreč še niso bili prignali živine s paše, krave niso bile pomolžene.

Ko se je bližal polnočni čas, se je Smrtnik sprehajal po peronu in premišljeval življenje na lokalni postaji. Vse mogoče in nemogoče doživlja na nji in ob nji. Zamudiš vlak, namesto da bi se odžejal, se oškropiš z vodo, v vaški gostilni plačaš za lekarniško sodavico dvakratno ceno, v resetavraciji pa ne morejo menjati 20 Din. Ko je v daljavi zabrlizgal vlak, je tiho dihljal predse: Sanje. Dda, sanje! — Zadrževal sem, in sem se videl predstavljenega drugam. Kaj bi bilo naše življenje brez sanj? Neznosna lokalna postaja, kjer bi moral popotnik umreti od obupa in samotnosti.

POTREBUJEM

50 do 100 gozdarjev za sekati lokse, trdi les. Gozd je lep v ravnini. Plača se \$2.25 od tisoč čevljev.

Lupi se tudi smrekov les. Od karda ali klaftre se plača \$4.50. Hrana je dobra in tuči campu. Če katerega veseli priti sem, naj se oglasi pri Mr. Frank Slayko, Glenfield, N. Y., ali pa pri meni na campu — Stony Lake, N. Y. Dela je za več let. Dela se tudi na dan. — FLOYD MIKLIC. (6x)

L. Ganghofer:

Grad Hubertus

:: Roman ::

146

30. POGlavJE

Ni se še mračilo. A v vili Tram so že kurili za večerjo. Na ognjišču je stala železna ponev in lesena skleda s testom za evrtje.

Z rokami v hlačnih žepih je sedel Schipper na robu ognjišča in bil menda pozabil, da je nameraval kuhati. Nemirno si je grizel ustnice in v premišljajočem srdul buljil v tla. Tedaj je zarožljajal pred kočo podkovan čevlj. Schipper je napeto prisluhnul in prepoznal težki korak. S kletvico na ustnicah je šinil kvišku in zmrmral: "Ali ni človek? Da hodi še danes sem gor?" Šel si je z roko čez obraz in skočil k vratom.

Pred njim je stal grof Egge.

Kakor veselo presenečen je plosnil Schipper z rokami. "Pozdravljeni, gospod grof! Da ste le spet v koči! Že od opoldne mi je venomer sililo v misli, da me čaka danes še veselje —" "Edaj je zapazil, da njegov gospod ni sam in beseda mu je obitala v grlu.

"Kaj pa počepaš v koči?" je zarežal natj grof Egge. "Zakaj ne opravljaš svoje službe?"

Schipper se vedno ni zmogel nobene besede. Kakor v prikazen je bilšal v Franceta.

"Ali ne čuješ?"

"Prosim, gospod grof, mislim sem, da pride." "Mi-liti prepusti kar meni. Ti čuvaj! Vzeni puško in pospravi svojo krošnjo v nahrbtnik! Vse. In potem na pot! Od danes prevzameš Pat-scheiderjev revir. Zate ni več prostora v moji koči."

Schipper je drhtel od togote in obraz se mu je spreminjal v vseh barvah. Toda spoznal je menda, da zdaj ni primerna ura za ugovor-proti ne pričakovani premostitvi. S težavo se je obvladal in dejal mirno: "Kakor ukazujete, gospod grof! Zanemarjenemu revirju bo mo- je ostro nadzorstvo gotovo dobro storilo. Ta milostni gospod grof že ve, kaj hoče."

"Predvsem hočem imeti mir in zato ne morem trpeti pred očmi nikogar, ki mi draži žolč." Grof Egge je stopil v kočo.

Schipper se je nameril za njim, a se je spet obrnil in stopil k Francetu. "Pozdravljen,

Hornegger! Ali je gospod grof le uvidel? Vesel sem, da si spet tu!" Stegnil je roko proti njemu. "Midva se dostikrat nisva prav razumela. Zda govoriš od sreč. Bilo bi bolj pametno, ako bi kot dobra tovariša bila vedno eden za drugega. Udari!"

France ni ganil z nobenim prstom in je zapil svoj pogled v Schipperjeve oči.

"Oho! Kaj pa to?" Schipper se je zasmejal. "Zakaj me pa gledaš, ko hudič pogubljen dušo?"

"Hornegger!" se je začelo iz izbe. In France je odšel k svojem gospodu, da bi prevzel službo, iz katere je bil odpuščen Schipper.

Ko je bil grof Egge stopil v svojo izbo, je bilo prvo, da je odprl svoj tajni predal. Hotel se je prepričati, če je v njem vse v redu. Ne-potodovani in mirno so ležali krasni gamzji rogliči poleg zametnega toka z dragulji, manjkal je edino — rubin.

Zdaj je sedel grof Egge na postelji, in dočim mu je France odvezoval jermene pri čevljih, je držal sam v naročju psa in mu trgal iz kožuha smolnate svoljke, ki so še ostali na njem od obvez.

Čez čas je prišel Schipper in javil, da je pripravljen za odhod.

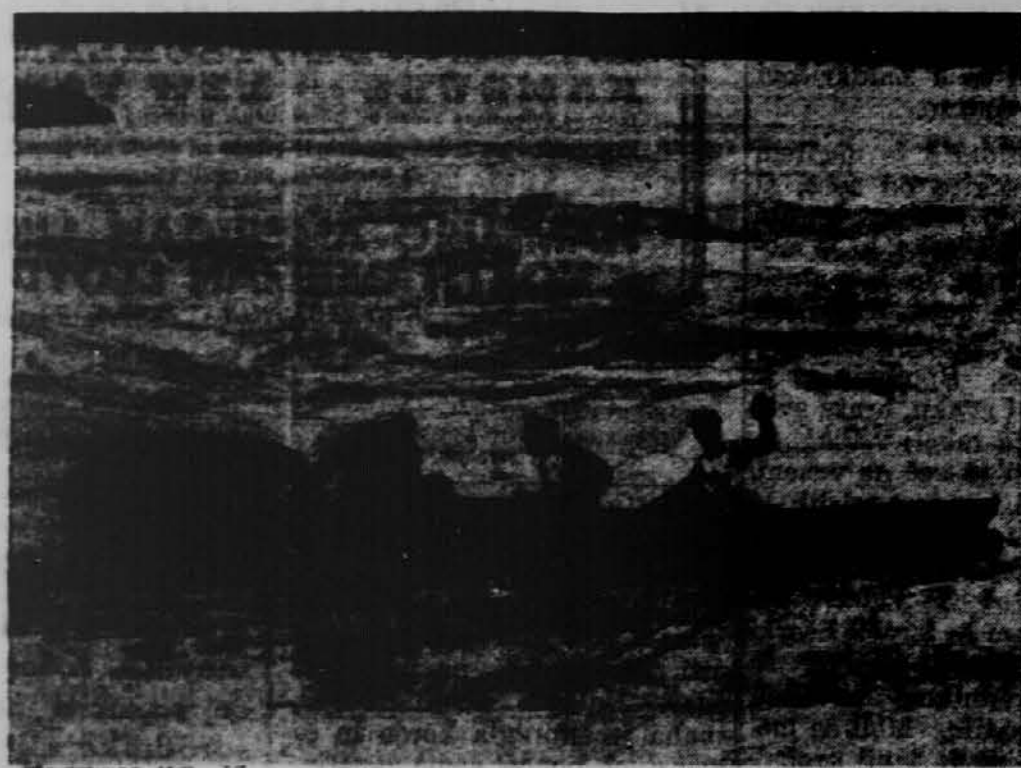
Njegov gospod ga je odpustil brez besede. Ko so se razgubili pred kočo koraki pregnanega puškonosa, je grof Egge vstal in dejal Francetu, ki je vprav prižgal izpodstropno svetilko: "Tako, zdaj je zrak čist! Pojdiva, dečko, zdaj si pripraviva svoje evrtje!"

Ker je bilo na ognjišču že vse pripravljeno, jima je šlo delo brž od rok. Dočim je evrčala mast v ponvi, sta govorila o jutrišnjem lovu. Se pravi, grof Egge je govoril. France, ki je zamišljen hodil sem in tja, prinesel drva in postavil vodo k ognju, je črnil komaj kako besedico in se je zlagal z vsemi predlogi svojega gospoda. Sredi besede je grof Egge utihnil, pokazal z železno žlico v kot na ognjišču in dejal z omahujočim glasom: "Vidiš, France, na tem prostoru tukaj je sedel oni zadnji večer!"

Tiha večerja.

DALJE PRIDE

NESREČA PRI POPLAVI V ONTARIO

Trije možje so postavili v nevarnost svoje življenje, ko so se odpeljali po narastli reki Thames, da izvečejo iz avtomobila truplo dr. MacDonalda, čegar avtomobil je voda vrgla v reko, ko je bil zdravnik na mostu, ko je bil na potu, da nudi pomoč pone-sročencem pri železniški nesreči.

ZNAMENITI ROMANI KARLA MAYA

Kdo bi ne hotel spoznati "Vinetova", idealnega Indijanca, ki mu je postavil May s svojim romanom najlepši spomenik?

Kdo bi ne hotel biti z Mayem v "Padišahovi senci" pri "Oboževalcih Ognja". "Ob Vardarju": kdo bi ne hotel čitati o plemenitem konju "Rihju in njegovi poslednji poti"?

TO SO ZANIMIVI IN DO SKRAJNOSTI NAPETI ROMANI! I I

IZ BAHADA V STAMBUL

4 knjige, s slikami, 627 strani

Vsebina:

Smrt Mohamed Emina; Karavana smrti; Na begu v Gorop; Družba En Nac

Cena1.50

Izdajalec: Na lovu; Spet na divjem zapadu;

Rešeni milijoni; Dediči

Cena3.50

KRIŽEM PO JUTROVKEM

4 knjige, 598 strani, s slikami

Vsebina:

Jesero smrti; Moj roman ob Nilu; kako sem v Mekko romal; Pri Samarih; Med Jezidi

Cena1.50

PO DEŽELI SKIPETARJEV

4 knjige, s slikami, 577 strani

Vsebina:

Brata Aladžija; Koča v soteaki; Miridit; Ob Vardarju

Cena1.50

SATAN IN ISKARIOT

12 knjig, s slikami, 1784 strani

Vsebina:

Iseljenci; Yuma Betar; Na sledu; Nevarnosti nasproti; Almaden; V treh delih sveta;

Cena3.50

V GORAH BALKANA

4 knjige, s slikami, 576 strani

Vsebina:

Kovač Šimen; Zaroka z zaprekami; V gočub-jaku; Mohamedanski svetnik

Cena1.50

WINETOV

12 knjig, s slikami, 1753 strani

Vsebina:

Prvikrat na divjem zapadu; Za življenje; Naočli, lepa Indijanka; Prokletstvo zlata; Za detektiva; Med Komanč in Apeči; Na nevarnih potih; Winnetov roman; Sans Ear; Pri Komančih; Winnetova smrt; Win-netova oporoka

Cena3.50

2 U T I

4 knjige, s slikami, 597 strani

Vsebina:

Boj z medvedom; Jama draguljev; Kon-čno —; Rih, in njegova poslednja pot

Cena1.50

Naročite jih lahko pri:

KNJIGARNI "Glas Naroda"

216 West 18th Street

New York, N. Y.

Uboga mala Veša

ROMAN IZ ŽIVLJENJA ZA "GLAS NARODA" PRIREDIL: I. M.

21

Zelo si očituje, da popoldne, ko je pričelo deževati, ni naročila avtomobila. Toda takoj nato se skuša pomiriti: Hana je bila vendar zelo utrujena in je bila že pogosto premočena, pa ji ni škodovalo.

Navzlic veliki skrbi za Hano napolnjuje Dešo nevolja, ko pomisli na svojo bolezen in na brezbriznost tete, medtem ko je bil sedaj, ko je zbolela Hana, takoj poklican zdravnik.

Težko je, ne več imeti mater in že kot otrok pogrešati materino ljubezen.

7. POGlavJE.

Jesenska burja žvižga po ulicah in vrti suho listje v divji ples. Iz naglo hitečih, raztrganih oblakov žene posamezne kaplje. Stresa okna in vrata in njeno tuljenje plaši malo Dešo, ki sedi pri oknu in gleda v nemirno vreme. Sama je doma. Kako jo je strah! Toda ne more se odločiti, da bi prižgala električno svetilko, kajti bilo bi še bolj žalostno — vse je postalo tako prostorno in prazno v stanovanju, odkar Hane ni bilo več!

Hana je ležala na pokopališču in za vedno spala! Nikdar več ne bo mala porednica skočila na njo, ne bo je več dražila, je objemala in prosila: "Veša, pojdi plesat z menoj!"

Ne more se vsega razumeti, S Hano je bilo ravno tako kot z njeno mamo. Položili so jo v majhno krsto, na njo so položili mnogo vencev in jo spustili v zemljo, na njo z lopatami nametali prsti, dokler ni nastala gomila, na katero so položili vence in evetje. Pa kaj to koristi njej, ki počiva pod gomilo — o tem ne ve ničesar!

Za njo so mogli jokati še toliko in moliti — njen prostor je za vedno prazen.

Deša se ne more otresti misli na zadnje tedne.

Hana je bila zelo bolna. Toda niso je prepeljali v bolnišnico. Doma so ji stregli. Zdravnik je prihajal vsak dan po dvakrat. O, tako so skrbeli za njo in ji stregli! Deša pa je morala takoj iz hiše, ko je zbolela!

Za vnetjem žlez je Hana ozdravela, mogla je že celo vstati. Nato pa je naenkrat prišla nova bolezen — vnetje ledic, nato še pljučnica in tako huda, visoka vročina — nato pa je bilo naenkrat slišati: Hana je ponoči umrla!

Ko ji je stric to povedal, ga ni bilo mogoče več spoznati in njegove oči so bile zalite s solzami, zatem pa je naglas zahteval in ta ihtel krič jo je zbolel v dno duše — še vedno se ji dozdeva, da ga sliši.

Nikdo ni mogel verjeti, da veselega, povsod priljubljenega otroka ni več — vsakdo je bil potrten.

Stanovanje je bilo kot mrtvo, služkinje so hodile po prstih in nobena se ni upala glasno govoriti.

Neizmerno težko je dr. Aschenbach prenašal ta težki udarec usode. Njegova ljubljena, živahna, tako zdrava mala Hana mu je bila tako kruto vzeta!

Treba je bilo vseh njegovih moči, da se pod težo bolečin ni zrušil. Gospa Ottilija je bila vsa obupana; toda tudi skupna bolest ni mogla zopet združiti zakoncev. Prepada zaradi prevelike razlike v značajih je bil prevelik, da bi ga bilo mogoče premestiti.

Z vso strastjo se je gospa Ottilija oklenila Frida, jo je obsipala z brezzvestno ljubeznijo, ne da bi pomislila, da bi le z majhnim delom te ljubezni mogla osrečiti lačno otroško dušo in v njej nakopičeno ogorčenje pogasiti.

Toda namenoma je prezirala blede, žalostno Dešo, medtem ko se je njen mož za osirotelega otroka svoje sestre zavzel s podvojeno ljubeznijo. Saj je vedel, da je mala Hana svojo sestrično zelo ljubila in Deša je bila zanj v nekem oziru Hanina zapaščina.

In Deša je bila tako nežna in ljubezniva v svoji scamežljivi naklonjenosti. Svojo veliko potrebo ljubezni v svoji bogati, mehki otroški duši je prinašala pred strica, ki je bil vsled tega zelo ginjen. In tako previdna je bila — nikdar se ni dotaknila njegove bolečine, ako sam ni govoril o Hani. Toda v vsem mu je skušala izgubljen nadomestiti. Vedno bolj je prirastala k njegovemu sreč, čim bolj je spoznaval njegove globoke, bogate občutke in njeno nežno mehko.

Skupna otroška soba je bila sedaj odločena samo za Frida, Deša pa je bila odkazana svetla soba, ki je do sedaj služila samo za shrambo. V njo so postavili njeno posteljo, umivalnik, omaro za obleko in pisalno mizo.

In Deša je bila s tem zadovoljna; bila je celo vesela, kajti bala se je biti sama s Frida v isti sobi, kajti Frida je bila le malo prijazna z njo in se je vedno zadirala.

Tako je saj imela sobo, kjer je nikdo ni motil in je ni nikdo obiskoval, kjer je mogla nemoteno misliti na svojo mamo in na ubogo Hano.

Vsako jutro, predno si je obesila ovratno verižico, vsak večer, kadar jo je odložila, je odprla medaljon in je gledala in poljubovala podobo starišev.

Niti teta, niti Frida se niste zmenili za njo. Mogla je delati, kar se ji je poljubilo. Edino vesele ure so bile za njo, kadar je mogla biti skupaj s svojim stricem. Ta čas pa je bil vedno kratak. Zakopal se je v svoje delo in si ga vedno več nalagal, da ni imel časa za premišljevanje.

Deša je bila prebujena iz žalostnega premišljevanja, ko se na hodniku odpro vrata. Naglo hiti iz sobe, prav gotovo se je stric vrnil z železniške postaje, kjer je pozdravil nekega poznanca, ki se je peljal skozi mesto.

Ljubeznivo jo pozdravi. Skrbno mu odvzame klobuk in palico. Posamezne bele zvezdice na klobuku in na suknji so se v gorki sobi premenile v vodene kaplje.

"Ali že sneži, stric?"

"Da, mala Veša, letos pride zima zgodaj!"

Za trenutke gleda stric žalostno pred se. Nato pa se zbere in jo nežno poboža po majem obrazu, iz katerega mu velike, modre, temno obrobljene oči tako resno in vprašujoče zro nasproti.

Ko hoče oditi v svojo sobo, ga Deša tiho vpraša:

"Ali smem s teboj?"

Stric prikimava in Deša mu sledi vsa srečna, da je mogla biti pri njem. Nato sedi Deša v kotu, stric pa sedi pri mizi in piše.

(Dalje prihodnjaj.)

Grozodejstvo v Muretincih.

13. maja popoldne sta bila nesrečni 64-letni Jožef Žnidarič in 60-letna Marija na pokopališču pri Sv. Marjeti položena v skupni grob. Kako veliko sočutje je z nesrečnimi starši vzbudil muretinski žlačin je pričal pogreb, h kateremu se je zbralo mnogo ljudi. Po pogrebu pa se je še bolj razvezala govorica o strašnem zločinu, zaradi katerega vlada silno ogorčenje nad divjaškim sinom. O tragediji sami in o njenih vzrokih je zbral dopisnik naslednje podrobnosti:

Prijazna vas Muretinci leži ob potoku, ki se za vasjo izliva v Dravo. V vasi ni nobene gostilne, kajti zanj ni prometne potrebe. Vas šteje okoli 320 prebivalcev in 61 hišnih števil. Znana je po banovinskih hirah, ki so jo ustanovili pred nekaj leti. Banovina je namreč kupila na kraju te vasi stoječi gradič, ga preuredila in danes je v njem okoli 70 hiraleev, ki nemoteno uživajo starost. Vaščani so zelo prijazni in podjetni ljudje. S svojim luekom (čebulo) zalagajo Vazračin in Maribor. Sredi vasi stoji lep gasilski dom, ki pričča o zvestem društvenem delovanju. Muretinci spadajo pod gorišniško občino, a v šolo in cerkev hodijo k Sv. Marjeti. Le redko kdaj se zgodi v tej vasi kakšen pomemben dogodek. Zato so vaščani ob tem groznem dejanju tem bolj presenečeni. Na žalost pa tudi v tej vasi umori niso neznan pojav. V povojnih letih sta se že zgodila dva umora, kar vsekakor ni razveseljivo. Toda tako zverinskega dejanja še nihče ne pomni. Vsa vas je razburjena in gotovo bi sami sodili morileca, če se ne bi bil sam zahteval k orožnikom.

Okoli sedmih zvečer so se začeli obupni glasovi iz Žnidaričeve hiše, ki je le kakih petdeset metrov oddaljena od hirah. Prihiti so vaščani in nudil se jim je grozen prizor. Na dvorišču kakih 10 m od hišnih vrat je ležal ves v krvi stari Jožef Žnidarič; nekoliko stran blizu ograje pa je bila njegova žena Marija. Ona je bila že mrtva, a oče je dihal še kake pol ure. Vest o tem groznem dejanju se je bliskovito

raznesla po vsej fari in ljudje so prihiti od vseh strani gledat strašno tragedijo. Kar ni so mogli verjeti grozoviti resnici: sin France je umoril očeta in mater!

Ubijalec France Žnidarič, po domače Gečov, je 32 let star, poročen in oče dveh deklic, od katerih je ena stara 9, druga pa 7 let. Hiša in gospodarsko poslopje — vse je novo, lepo urejeno in priča, da so Gečovi dobro gospodarili. Po značaju je morilec razburljiv in svojeglav. Brigal se je le za svoje posestvo. Bil je tudi lovski čuvaj v lovišču Baltasarja iz Maribora; da so se ga divji lovci bali ko živega vraga, je odveč poudariti. Pred leti je bil osumljen umora svojega strica Janeza Žnidariča, posestnika v Muretincih, toda zaradi pomanjkanja dokazov je bil oproščen. S pričevanjem svoje žene je France dokazal alibi. Zanimivo je, da morilec njegova strica še do danes ni so našli. Ljudje pravijo, da se je takrat "posreči" izvil, a mirne vesti baže ni imel več.

France je bil sin edince in starši so ga razvajeno vzgojili. Njihovo ljubezen jim je kruto vračal. V hiši je bil stalno prepri. Preden se je France oženil, so njegovi starši prodali bodoči snahli dne 15. oktobra 1928 posestvo, ker je tako želel France, da mu ne bi bilo treba plačevati alimentov za nezakonsko hčerko. Pozneje so pogodbo med seboj vedno izpremenjali in vsak po svoje tolmačil, da se nazadnje nihče izmed njih ni izpoznal, kdo ima prav. Oče je bil še krepak in je hotel še vedno gospodariti. France pa ni bil pripoznan za gospodarja, kar ga je silno grizlo in je staršem odlegoval prevzitek. Razen prevzitka je bila sinah dolžna staršem izplačati ostanek za posestvo. Sedaj pravijo, da sta stara dva živela zadnji čas v pomanjkanju. Mladi se je kljubovalno izgovarjal: "Jaz nimam nič, naj vam moja žena da!" Tako so večkrat sledili prepiri, France se je čutil zaposlavljen, ker je bil posestvo le na ženkino ime, čeprav je bil sam tako ukrenil. Toda zadnje čase je to v njem kot gospodarju, vzbujalo

Vodja CIO v Illinoisu

Allan S. Haywood, podpredsednik državne delavske federacije v Illinoisu, vrši svoje organizacijsko delo v New Yorku.

lo čut manjvrednosti pri hiši in je zato bil silno občutljiv in razdražljiv. Ni se znal obrzdati in je v afektu popolnoma zašel s tira. Že nekajkrat prej je nasproti sosedom ogorčen dejal: "Prej ne bo miru, dokler ne bom starih dveh zaklal."

Naposled so starši želeli s sinom napraviti generalno poravnavo in je že kazalo, da bo sporazum dosežen. Oče bi se odpovedal nadaljnjemu gospodarstvu, snaha bi plačala zastanek. 11. maja je bil določen za poravnavo v Ptuj. Toda v mesto prišel sam oče, ki je odvetniku pismeno izročil svoje zahteve. Zakaj ni bilo matere, snah in sina, bo treba še dognati. Vobče bo treba skrbno razvozlati zapleteni vozložinskih razmer na Žnidaričevi domačiji.

Usodnega večera po vrnitvi iz Ptuja se je oče ravno preoblačilo, ko je beseda spet dala besedo. Sin France, ki mu je planila kri v glavo, je takoj skočil po drvnico, po veliko sekuro za podiranje lesa. In ko je oče stopil čez prag, je sin zamahnil z otrino po glavi s tako silo, da je oče odčesnil del glave ob ušesu in še kos ušesa. Oče je padel vznak ves v krvi in z razskropljenimi možgani. Nato se je France poglneal za materjo, ki mu je zbežala okrog vodnjaka.

"France, ne me, pusti me!" s temi besedami prošnje si je hotela mati rešiti življenje. Stara sirota se je poglala proti plotu, toda vsa zbegana v naglici ni mogla odpreti lese. Skušala se je še splaziti čez plot, toda udarec s ušesom sekire jo je od zadaj pobil na tla. Obležala je za plotom. Sin jo je nato še dvakrat udaril s sekuro in ji zdrobil lobanjo. Ta žalostni prizor je videla njegova žena, kakor tudi njegovi dve hčerki, ki sta zagnali krič da je namah prihiti vse polno ljudi. Hiteli so k Žnidaričevi hiši, toda prepozno.

France Žnidarič je medtem že odvrgl sekuro od sebe, si oblekel suknjo poklical k sebi svojo starejšo hčerko, ki je morala ubogati, in jo je naložil pred ubogati na kolo. Odpravil se je proti Sv. Marjeti na orožniško postajo. Spotoma se je še ustavil pri svaku, bratu svoje žene in mu rekel: "Zbogom, zdaj grem in se več ne vrnem. Naredil sem, kar sem mislil, — zdaj bo mir!" Na svakovo vprašanje kaj je naredil samo odvrnil: "Boš že videl!" Na česti je potem še izročil hčerki kolo in ji naročil: "Pojdi še drugim sorodnikom povedat, kaj se je zgodilo. Moli za mene!" Nato se je javil orožnikom.

"Na kraju umora se je medtem zbrala vedno večja množica ljudi. Okrožni zdravnik je mogel ugotoviti le smrt. Okoli desetih ponoči so prispeli tudi orožniki, ki so razgnali nepo-

NEKAJ SPLOŠNIH POJASNIL GLEDE POTOVANJA V STARI KRAJ

Iz pisma, ki jih dobimo od rojakov, opazimo, da so še precej v nejasnosti glede potovanja. Večina onih, ki se hočejo pridružiti temu ali onemu izletu, misli, da se morajo z isto grupo tudi vrniti. To ni pravilno. Izlete se pripravi samo za tja in sicer zato, da imajo rojaki priliko potovati skupno tja in imajo s tem več zabave. Za nazaj si pa vsak sam uredi, kdaj je zanj najbolj pripravno. Vsaka karta velja za dve leti, pa se več, če je potrebno. Torej ima vsak izletnik celi dve leti časa za ostati v domovini. Dalje ni potrebno, da bi se vrnil v istem parniku, ampak si sam izbere parnik, s katerim se hoče vrniti. Če je pa slučajno razlika v ceni, pa seveda dobi povrnjeno ali, obratno, doplača, če izbere parnik, na katerem stane vožnja več. Zahteva se samo, da izbere parnik od iste parobrodne družbe kot je bil parnik, s katerim je potoval tja.

Ameriški državljani dobe potne liste za dve leti, nedržavljanji pa dobe potni list samo za eno leto, torej se morajo v tem času vrniti. Nedržavljanji morajo pa obenem imeti tudi povratno dovoljenje, ki se izda tudi samo za eno leto. Pa tudi ti potniki imajo priliko, da si svoje potne liste podaljšajo in ravnokarno povratno dovoljenje, če imajo za to zadostne vzroke.

Vsi oni, ki so namenjeni letos potovati v stari kraj, naj si takoj razjasnijo potovalne, da ne bo prepozno. Za mesec junij in julij se že skoro vsi prostori oddani.

Na parnikih, ki so debelo tiskani, se vrše izleti v domovino pod vodstvom izkušnega spremljevalca.

KRETANJE PARNIKOV - SHIP NEWS

5. junija:	Vulcania v Trst	28. julija:	Washington v Havre
6. junija:	Queen Mary v Cherbourg	29. julija:	Queen Mary v Cherbourg
10. junija:	Bremen v Bremen	31. julija:	Ille de France v Havre
12. junija:	Champlain v Havre		Conte di Savoia v Genoa
16. junija:	Manhattan v Havre	3. avgusta:	Bremen v Bremen
17. junija:	Aquitania v Cherbourg	4. avgusta:	Aquitania v Cherbourg
18. junija:	Normandie v Havre	6. avgusta:	De Grasse v Havre
20. junija:	Europa v Bremen	7. avgusta:	Rex v Genoa
21. junija:	Ille de France v Havre	10. avgusta:	Europa v Bremen
22. junija:	BRENGARIA v CHERBOURG	11. avgusta:	Queen Mary v Cherbourg
23. junija:	Saturnia v Trst	14. avgusta:	Vulcania v Trst
24. junija:	Queen Mary v Cherbourg	15. avgusta:	Champlain v Havre
26. junija:	Rex v Genoa	18. avgusta:	Normandie v Havre
29. junija:	Bremen v Bremen	19. avgusta:	Aquitania v Cherbourg
30. junija:	Lafayette v Havre	20. avgusta:	Bremen v Bremen
1. julija:	NORMANDIE v HAVRE	21. avgusta:	Paris v Havre
2. julija:	AQUITANIA v CHERBOURG		Conte di Savoia v Genoa
3. julija:	Washington v Havre		Brengaria v Cherbourg
4. julija:	Conte di Savoia v Genoa	24. avgusta:	Roma v Genoa
5. julija:	Brengaria v Cherbourg	25. avgusta:	Queen Mary v Cherbourg
6. julija:	Champlain v Havre	26. avgusta:	Ille de France v Havre
7. julija:	Europa v Bremen		Europa v Bremen
8. julija:	Queen Mary v Cherbourg	28. avgusta:	Lafayette v Havre
9. julija:	Ille de France v Havre		Saturnia v Trst
10. julija:	Vulcania v Trst		
11. julija:	Normandie v Havre		
12. julija:	Aquitania v Cherbourg		
13. julija:	Manhattan v Havre		
14. julija:	Rex v Genoa		
15. julija:	Bremen v Bremen		
16. julija:	Brengaria v Cherbourg		
17. julija:	EUROPA v BREMEN		
18. julija:	Saturnia v Trst		
19. julija:	Champlain v Havre		

Za vsa pojasnila glede potnih listov, cen in drugih podrobnosti se obrnite na

POTNIŠKI ODDELEK
"GLAS NARODA"
216 W. 18th St., New York

Posebno naj hite oni, ki nameravajo potovati meseca junija ali julija, kajti za ta dva meseca so na vseh parnikih skoro že vse kabine oddane.

7 DNI DO JUGOSLAVIJE BREMEN-EUROPA

Brzi vlak ob Bremen in Europa v Bremmerhaven zajamči udobno potovanje do LJUBLJANE

Ali potujete s priljubljenimi ekspresnimi parniki:

COLUMBUS

HANSA in DEUTSCHLAND HAMBURG in NEW YORK

Izborne železniške zveze od Cherbourg, Bremena ali Hamburga.

Pomagali vam bomo preskrbeti vize za obisk ali preselitev vaših evropskih sorodnikov.

Za pojasnila vprašajte lokalnega agenta ali

HAMBURG-AMERICAN LINE NORTH GERMAN LLOYD

57 BROADWAY NEW YORK

trebne radovedneže in ugotovili dejanski stan zločina. Vse je bilo zmedeno in nesrečnim žrtvam niso niti prižgali sveč niti jih položili na mrtvaški oder. Naložili so ju na voz, snaha je zapregla konje in okoli dveh ponoči sama zapeljala tasta in taščo v mrtvašnico pri Sv. Marjeti.

ADVERTISE in "GLAS NARODA"

"GLAS NARODA" pošiljamo v staro domovino. Kdor ga hoče naročiti za svoje sorodnike ali prijatelje, to lahko stori. — Naročnina za stari kraj stane \$7. — V Italijo lista ne pošiljamo.

VAŽNO ZA NAROČNIKE.

Poleg naslova je itakšno do tja imata plačano naročnino. Prva številka pomeni mesec, druga dan in tretje pa leto. Da nam približno potrebnege dela in stroškov, Vas prosimo, da skubate naročnino pravočasno poravnati. Pošljite naročnino najmanj eno teden pred plačanjem našemu zastopniku v Vašem kraju ali pa kateremu izmed zastopnikov, kolikor imena so tiskana z debelimi črkami, ker so upravičeni obiskati tudi druge naselbine, kjer je kaj naših rojakov naseljenih.

VEČINA TEH ZASTOPNIKOV IMA V ZALOŽI TUDI KOLEDARJE IN FRATIKO; ČE NE JIŠ PA ZA VAS NAROČE. — ZATO OBIŠČETE ZASTOPNIKA, ČE KAJ POTREBUJETE

CALIFORNIA: San Francisco, Jacob Laushin	OHIO: Barberton, Frank Tromp Cleveland, Anton Bobek, Chas. Karl Linger, Jacob Resnik John Slavich Girard, Anton Nagode Lorain, Louis Balant, John Krvoš Youngstown, Anton Kikelj
COLORADO: Pueblo, Peter Cullig, A. Sattler Walsenburg, M. J. Bayak	OREGON: Oregon City, Ore. J. Koblar
INDIANA: Indianapolis, Fr. Zupančič	PENNSYLVANIA: Bessemer, John Jevnikar Broughton, Anton Ivavec Conemaugh, J. Brezovec Coverdale in okolica, Mrs. Ivana Rupnik Export, Louis Zupančič Farrel, Jerry Okorn Forest City, Math Kamin Greensburg, Frank Novak Johnstown, John Polants Krayn, Ant. Tauzelj Luzerne, Frank Balloch Midway, John Zust Pittsburgh in okolica, J. Pogacar in Philip Prepar
ILLINOIS: Chicago, J. Berčič, J. Lukanich Cicero, J. Fabian (Chicago, Ch. vr in Illinois) Joliet, Mary Bambich La Salle, J. Spellich Mascoutah, Frank Augustin North Chicago, Joe Zelene	WISCONSIN: Milwaukee, West Allis, Fr. Strah Sheboygan, Joseph Kahel
MARYLAND: Kittsmiller, Fr. Vodopivec	WYOMING: Rock Springs, Louis Taucher Diamondville, Joe Holich
MICHIGAN: Detroit, L. Plankar	
MINNESOTA: Chisholm, Frank Goulo Ely, Jos. J. Peshel Eveleth, Louis Goulo Gilbert, Louis Vesel Hibbing, Jola Porke Virginia, Frank Hrvatic	
MONTANA: Roundup, M. M. Paulan Washoe, L. Champa	
NEBRASKA: Omaha, P. Broderick	
NEW YORK: Gowanda, Karl Strachin Little Falls, Frank Manic	

Vsak zastopnik ima potrdilo na svojo, katere je prejel. Zastopnika tega priporočamo.

UPRAVA "GLAS NARODA"